

datowe w trybie podanym w ustępie (1)—(5) niniejszego paragrafu:

(1) Władza administracyjna, która otrzyma doniesienie o przekroczeniu administracyjnym od władz lub organów urzędowych (policji, wójtów, sołtysów i t. p.) na podstawie ich własnego spostrzeżenia służbowego lub zeznania dokonanego przed nimi, może bez dalszego postępowania nałożyć karę w drodze zarządzenia (mandatu) karnego, jeżeli uważa za stosowne wymierzyć karę aresztu, mającą trwać najdłużej trzy dni, albo karę pieniężną, nie przenoszącą 50 zł.

(2) Obwiniony może w ciągu dni 8 po doręczeniu zarządzenia karnego wnieść przeciw niemu sprzeciw do władzy, która wydała zarządzenie karne i przytoczyć zarazem środki dowodowe służące ku jego obronie.

(3) Jeżeli sprzeciw zawiera zażalenie wyraźnie tylko co do wymiaru nałożonej kary, należy uważać sprzeciw za odwołanie i przedłożyć go władzy odwoławczej (art. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. w przedmiocie wyznaczania kar w drodze postępowania administracyjno-karnego na terenach przyfrontowych i etapowych—Dz. Urz. Z. T. P. i E. № 4, poz. 30).

(4) We wszystkich innych przypadkach ulega zarządzenie karne wskutek wniesienia na czas sprzeciwu unieważnieniu i należy wszcząć postępowanie trybem przeprowadzenia rozprawy. W postępowaniu tem nie jest władza administracyjna związana treścią unieważnionego zarządzenia karnego i może orzec także inną, a w szczególności również ostrzejszą karę.

(5) Jeżeli sprzeciwu nie wniesiono, albo nie wystąpiono z nim w czasie właściwym, podlega zarządzenie karne niezwłocznemu wykonaniu.

§ 2. Poza postępowaniem, przewidzianem w § 1, odbywa się na obszarze określonym na wstępie postępowanie w orzecznictwie karno-administracyjnym według przepisów, zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. o postępowaniu administracyjno-karnem na terenach przyfrontowych i etapowych (Dz. Urz. Z. T. P. i E. № 4, poz. 31).

Przepis ust. 2 art. 4 powyższego rozporządzenia może być analogicznie stosowany do świadków, którzy nie stawiają się na rozprawę karną mimo doręczenia im wezwania.

§ 3. Postanowienia art. 6, 7, 13 ust. 1, 14 i 15 powyższego rozporządzenia mają analogiczne zastosowanie w postępowaniu mandatowym. W miejsce przewidzianego w art. 7 wyjaśnienia trybu odwołania wstępuje w postępowaniu mandatowym pouczenie o przysługującym obwinionemu prawie wniesienia sprzeciwu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

818.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 26 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie oznaczenia najwyższych norm podatku od lokali na rok 1926.

Na podstawie ustępu 2 art. 7 i ustępu 2 art. 37 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopa podatku od lokali w gminach miejskich na rok 1926 powinna być ustalona w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. i nie może przekroczyć dla gmin: m. st. Warszawy, Bydgoszczy, Krakowa, Lublina, Lwowa, Łodzi, Poznania i Wilna 5%, dla wszystkich zaś pozostałych gmin miejskich 4% pomienionego komornego, względnie wartości czynszowej, przerahowanej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39 poz. 406).

Stopa podatku od lokali w gminach wiejskich poza obszarem b. zaboru rosyjskiego nie może przekroczyć 5% faktycznego obecnego komornego, względnie wartości czynszowej z tem zastrzeżeniem, że wartość czynszowa nie może przenosić komornego, płatnego za podobne lokale w najbliższej gminie miejskiej.

§ 2. Wojewodowie (delegat rządu w Wilnie), działający na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 390) w porozumieniu z dyrektorami izb skarbowych, uprawnieni są do zatwierdzania uchwał podatkowych od lokali na rok 1926 do wysokości, oznaczonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Postanowienia § 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r. a § 2 z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

819.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 24 października 1925 r.

w sprawie ustalenia wymagań od kandydatów na niektóre stanowiska niższych funkcjonariuszów leśnych w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach.

Na mocy § 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 119 poz. 1079) oraz ustępu drugiego art. 90 ustawy

z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska: pomocników leśnych, nadzorców leśnych, starszych gajowych i gajowych w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach, winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przesłuchać specjalny kurs oraz złożyć egzamin praktyczny, ustanowiony niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci, którzy odpowiadają warunkom, określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, i posiadają znajomość języka polskiego w mowie i piśmie. Obowiązek wykazania się znajomością języka polskiego ulega zawieszeniu na przejściowy okres czasu, wymieniony w art. 115 ust. 2 i 3 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wносить do dyrekcji lasów państwowych.

Do podania winny być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego oraz dokładny życiorys.

Przed przyjęciem do służby przygotowawczej dyrekcja lasów państwowych zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służbę przygotowawczą odbywa kandydat w nadleśnictwie, wskazanem mu przez dyrekcję lasów państwowych.

§ 5. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok.

W ciągu tej służby kandydat winien zaznajomić się dokładnie z czynnościami, przywiązanymi do stanowisk, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka dyrekcja lasów państwowych na podstawie sprawozdania władzy służbowej kandydata.

Sprawozdanie winno przedstawiać przebieg służby przygotowawczej kandydata oraz zawierać ocenę jego uzdolnienia i pilności, jak również zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej dyrekcja lasów państwowych może zwolnić kandydata ze służby lub przedłużyć okres służby przygotowawczej, najwyżej jednak na przeciąg dalszego jednego roku. Jeżeli ponowna ocena wypadnie dla kandydata ujemnie, należy go zwolnić ze służby.

§ 6. Po ukończeniu służby przygotowawczej z wynikiem dodatnim kandydat winien przesłuchać specjalny kurs.

Kurs ten trwa 6 tygodni i odbywa się w nadleśnictwie, wybranem na ten cel przez dyrekcję lasów państwowych.

§ 7. Kierownictwo kursu spoczywa w rękach nadleśniczego, w którego nadleśnictwie kurs się odbywa.

Nauczycielami na kursie są urzędnicy nadleśnictw i dyrekcji, wyznaczeni przez właściwą dyrekcję lasów państwowych na każdy kurs oddzielnie.

§ 8. Nauczanie na kursie obejmuje następujące przedmioty:

1) język polski,	6) użytkowanie lasu,
2) rachunki,	7) łowiectwo,
3) miernictwo,	8) rybactwo,
4) hodowlę lasu,	9) najniezbędniejsze wiadomości z zakresu prawa—
5) ochronę lasu,	w szczególności leśnego.

Zakres nauczania określi szczegółowy program.

§ 9. Po ukończeniu kursu kandydat winien poddać się egzaminowi.

Egzamin obejmuje wszystkie przedmioty, wymienione w § 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Egzaminy odbywają się przed komisjami egzaminacyjnymi w siedzibie nadleśnictw, przy których urządzono kursy.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i egzaminatorów. Przewodniczącego komisji i jego zastępcę wyznacza właściwy dyrektor lasów państwowych. Egzaminatorami są nauczyciele, wykładający na kursie.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania.

§ 11. Egzamin jest ustny z wyjątkiem języka polskiego, z którego kandydaci egzaminowani są pisemnie.

Egzamin odbywa się w sali, a na zarządzenie przewodniczącego komisji egzaminacyjnej również i w lesie.

§ 12. Komisja egzaminacyjna ocenia wynik egzaminu według następującej skali: jako „bardzo dobry”, — „dobry”, — „dostateczny” i „niedostateczny”.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

W razie ujemnego wyniku egzaminu przewodniczący wyznacza kandydatowi termin powtórzenia kursu i egzaminu.

Termin ten nie może przekraczać jednego roku.

W razie ponownego ujemnego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno i kandydata należy zwolnić ze służby.

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę poza siedzibą kursu i uczęszczają nań po raz pierwszy, należą się normalne diety i zwrot kosztów podróży.

§ 14. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, pytania egzaminu i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji o wyniku egzaminu. Przewodniczący komisji przesyła protokół dyrekcji lasów państwowych.

§ 15. Na dowód złożenia egzaminu kandydat otrzymuje świadectwo, sporządzone według załączonego wzoru.

Świadectwo winno być podpisane przez przewodniczącego komisji oraz zaopatrzone w pieczęć dyrekcji lasów państwowych.

§ 16. W wypadkach wyjątkowych Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może dopuścić kandydata do przesłuchania kursu (§ 6) bez obowiązku

odbycia służby przygotowawczej — lub do egzaminu bez obowiązku odbycia służby przygotowawczej i przesłuchania kursu, a ponadto — zwolnić poszczególnych kandydatów od egzaminu, ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Niżsi funkcjonariusze dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw, zajmujący w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stanowiska, wyszczególnione w § 1, a mianowani do odwołania (provisorycznie), winni przesłuchać kurs (§ 6) oraz poddać się egzaminowi (§ 9), o ile nie zostaną do nich zastosowane postanowienia, zawarte w § 16.

Z pośród funkcjonariuszów, wymienionych w ustępie pierwszym, zwolnieni są od obowiązku przesłuchania kursu i złożenia egzaminu ci:

- a) którzy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przesłuchali kurs dla straży leśnej i po ukończeniu tego kursu złożyli wymagany egzamin, jako też ci, którzy na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów złożyli inny państwowy egzamin leśny;
- b) którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ukończyli 5 lat służby w administracji lasów państwowych i posiadają co najmniej dobrą kwalifikację.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w sprawie, unormowanej niniejszym rozporządzeniem.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Załącznik do § 15 rozp. Min. Roln. i Dóbr Państw. z dn. 24 października 1925 r. poz. 819.

L. prot. egz.....

ŚWIADECTWO.

Pan .....
uródzony.....w.....
po przesłuchaniu.....tygodniowych kursów
w nadleśnictwie.....podał się
w dniach.....na zasadzie rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia
24 października 1925 r. w sprawie ustalenia wymagań
od kandydatów na niektóre stanowiska niższych
funkcjonariuszów leśnych w dyrekcjach lasów państwowych
i nadleśnictwach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 819) egzaminowi
praktycznemu na stanowisko niższego funkcjonariusza
leśnego w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach
z wynikiem.....

.....dnia.....192 r.

Przewodniczący
Komisji Egzaminacyjnej

(pieczęć)

820.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 30 października 1925 r.

o zwinięciu sądu pokoju w sądzie powiatowym w Wyrzysku.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 grudnia 1919 r. (Tyg. Urzęd. № 70 str. 416) i art. 2 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 277) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwiija się sąd pokoju w sądzie powiatowym w Wyrzysku, należącym do okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, ustanowiony rozporządzeniem Szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. Urzęd. № 9 poz. 76).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

821.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 30 października 1925 r.

o przywróceniu w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu sądów ławniczych obok sądów pokoju.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 grudnia 1919 roku (Tyg. Urzęd. № 70 str. 416) i art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. W sądach powiatowych w Czarnkowie, Gnieźnie, Grodzisku, Inowrocławiu, Jarocinie, Jutrosinie, Kcyni, Kościanie, Koźmlinie, Krotoszynie, Łabiszynie, Mogilnie, Nowymyśle, Obornikach, Odolanowie, Ostrowie, Ostrzeszowie, Pleszewie, Pniewach, Poznaniu, Rogoźnie, Śmiglu, Śremie, Środzie, Strzelnie, Szamotułach, Szubinie, Trzemesznie, Wągrowcu, Wolsztynie, Wronkach, Wrześni i Żnieniu—przywraca się sądy ławnicze przy utrzymaniu sądów pokoju, ustanowionych rozporządzeniem Szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 grudnia 1919 r. (Tyg. Urzęd. № 71 str. 432).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*